

LEGRACE NA PLACE ANEB POHÁDKA O KOZE

Neděle, 14 leden 2018

Byla jednou jedna koza. Dost obyčejná. Bílá. Tahle koza byla ráda sama. Vybírala si cestičky, kde nikdo nechodil. Neuměla moc vyjít s ostatními kozama ve stádu. Nebavilo jí plané mekání o ničem. Měla ráda sluníčko a cvrkání cvrkání a ráda pozorovala, jak se v létě nad obzorem tetelí vzduch.

A tak si ta koza poklidně chodila svými cestičkami, okusovala sedmikrásky, snažila se dávat co nejlepší mlíko a nikoho zbytečně neobtěžovat. Pak ale na farmu, kde žila, přišla opice, která si myslela, že ví nejlíp, jak se má chovat. Nelíbilo se jí, že koza chodí svými cestičkami. Nelíbilo se jí, že nemeká s ostatními kozami a bylo jí úplně umak, že dává nejlepší mlíko z celého stáda. Vlastně ho ani neochutnala, protože opice mlíko nepijou. Koza se jí prostě nelíbila, nezapadala do stáda. Od té doby koza neměla klid. Opice jí prudila a ostatní kozy na ni doněky kudy chodí, co dělá a jak se u toho tváří. Koza se netvářila. (už jste viděli kozu "se tváří"?) Byla zmatená. Její romantická kozí hlavička nemohla pochopit, proč je najednou v něm v oku. Dělal, co mohla. Dávala víc a lepší mlíko. Víc dělat nemohla. Jednoho dne se rozhlédla po stádu a všimla si, že se ostatní kozy chovají zvláštně. Divně se směly a vůbec vydávaly divné zvuky, a když si je doblouhlá, zjistila, že se začínají nápadně podobat opici. Jen ona jediná vypadá pořád jako koza. Nebyla hloupá. Věděla, kde udělala chybu a taky věděla, že buď se začne podobat opici, začne se do stáda a bude chodit pokálenými cestičkami, jako ostatní kozy, a bude mít zas klid a nebo zůstane kozou a bude muset z farmy pryč. Každé ráno chodila ke studánce a na její hladině pozorovala svou kozí tvář. Až dělal, co dělal, nevypadala jako opice. Jednoho dne si koza sbalila otýpku slámy, pohledem se rozloučila s farmou, která jí kdysi byla dobrým domovem, a které ona dala tolik dobrého mléka. Pak už jen vrzla branka a koza byla pryč. Na vrcholku kopce se ještě jednou otočila, povzdechla si a vydala se na cestu. Bude se mi stýskat, myslela si. Bez farmy to nevládná ani to moje mlíko není tak dobrý, jak jsem si myslela. Pochybovala o sobě. Ale netrvalo dlouho a narazila na malé hospodářství, kde neměli stádo koz. Dokonce neměli ani jednu. Hospodář kozu podojil a mléko ochutnal. Takové mléko ještě nepil! Připravil koze chlívěk a každé ráno ji poukrmil na tu nejlepší trávu v okolí. Jeho děti kozu hladily a daly jí jméno: Sikangu, "Ta, která přišla z daleka". Koza od té doby měla krásný život. Toulala se po travnatých stezkách a veškerou svou energii svým mlékem celou rodinu. A jak to dopadlo s "opičí farmou"? Inu, jakby. Kozy přestaly dávat mléko, protože se z nich staly opice, a jednoho dne se vztekly navzájem seřaly. Poučení na konec: Lepší stát dobrou kozou, než se stát špatnou opicí. Opice, které nepijou mlíko, dost často vedou farmu. A ještě něco vás napadá? nočník neohrožený ženy